

દાગે ઈશક.

ઉર્દૂ
કલામે અમીર.

39

—૬૬૬૬૬૬—

બનાકે છપાનેવાલે
માશાઅલ્લા ખુલસેલર.

સેકન્ડ ડ્રાપર સ્ટ્રીટ મુંબઈ નં ૯

—૦૦૦૦૦૦—

ચે કીલાબ રજીસ્ટર હે.

—૦૦૦૦૦૦—

દાગે ફરમાઈશ.

મહમદ પ્રિન્સિપાલિ બીન કાશમખાન.

બેચ ખુલ્લ સ્ટ્રીટ નં ૧૨ બેચે ૧૪ મુંબઈ નં ૯

—૦૦૦૦૦૦—

પહેલી વાર

નંબર ૨૦૧૦

સને ૧૩૨૦.

કીમત રૂ ૦-૨-૦

શ્રીજીન વિદ્યાવિજય પ્રેસમે શા પોપટલાલ અમદાવાદને છાપા.

રીપ્રીન્ટેડે ખુલકે નીચે—અમદાવાદ.

દાગ ઇરક

મેરી જામ હરગીજના તનેમે રહેગી,
 ચેતુતી અરખકે યમનમે રહેગી;
 જંત યસરીગમે જાના મયસમરના હોંગા,
 તળપનીયે હસરત વતનમે રહેગી;
 મુજે આપકા ક્યા નઝારના હોંગા,
 મેઊમેઠ ક્યા મનકી મનમે રહેગી;
 છીણક જ્વા મર્યત પેઘતરે મુલમત,
 કેઅર સોયે ખુશમે ફનમે રહેગી;
 કહેગે ક્યામતમે સમ નક્સીનકસી,
 મોહજ્વલત ન બાપ બહેનમે રહેગી;

ગઝલ અકબર

કુનસે પહેલે હસતીએ આંધીમકા યદ નકશા ન થા,
 એક ઉશકે નુરસે મેહમુર વેહલત ખાના થા;
 ચમઆપા સુરત હુવા રોશન જે ફાનુલે ખોલાય,
 દીલમે તેરી લવ લગીતી દીલ તેરા પરવાના થા.
 અયમી કીમત કીકમેથી લેતા તેરા લે અને કાનામ;
 કીમતે કાનપન અલની નાઝકા બીજાના થા;
 રાન ઉસ સાકી કો દે આદે અજમ અન્દાજસે,
 મયકી મય નથી જગલમે હાતમે પયમાના થા;
 ચશમે બીનાકે લીએ હરશય મેહે વાદ જલ વગર,
 લંતરાની તો ફક્ત અન્દાજ માઅશુકા થા;
 સુરતે ગાહીર મીટા કરકે જે ખાતીન પર નજર,
 સરસે પાઉતક જમાલે જલવએ જનતા થા;
 કયું ન હો ઇસકે મીઝાજ સે હકીયકી કો ફરોગ,
 જન ગયા વહાં કાખા પહેલે જહાં જુતખાના થા;
 સુનકે હુકમે ફા સામએ રીઝકુંમ માતુ અફુન,
 હસલે અરામનામે અપને રીઝકા પયમાના થા;
 ઇશકકી મનજલમે અકબર સોચકર રખના કદમ,
 ઇશકે ખાઝાકા સર પર અરસ પરકા શાનાથા;

ગુજરાત વિદ્યાર્થી ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૨૩૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૦૧ - ૪૨૩

વિષય ૪૪૬.૫ : ૪ ૪૬૮

ગઝલ અમીર મીનાઈ.

મેં સારે રસુલું મેં વો મેહબુબે ખુદા ખાસ,
 મેં મરતખા અલાહને એહમદકા દીયા ખાસ;
 દુનીયામે હેં સખ ખનદએ એહસાન પયંબર,
 દરવેશ ગનીશા હવ ગદા આમ હુવા ખાસ;
 એહમદ શાહ નહી કોઇ હઝારોમે પયંબર,
 તાહ રહે સબી પરહે સઆદતમે હમા ખાસ;
 નાજુહે ફકત ઉનકે સખ હો કોઇ ઉમત,
 શાહ: હયે: વો સુલતાને ઉમમ રોમેજઝા ખાસ;
 નુર ઉનકા મુકદમ હેં ઝહુર ઉનકા મુખપર,
 અવલમે બી આખીર મેબી હેં ખરી દાર ખાસ;
 ઉમતમે ઉનીહીકા હેં સરફ જુમલ ઉમમમે,
 ત્રીમરત બેહે આમ બીલેકાન ઉલમા ખાસ;
 લાઝીમહે અતા સખઝ કરો ઉસપે તવકા,
 ખનદાહે અમીર આપકા અયબેહરે અતા ખાસ;

ગઝલ અમીર.

ખનદો કો પેહલે ચાહીએ ઝતે ખુદાસે ઈશક,
 ખાદે ખુદા ઝરર હે મુસ્તુફા સે ઈશક;
 કળ ખાલીકે જહાં કા નયા મુસ્તુફાસે ઈશક,
 હે ધનતેહાકી ખાતકે એઇ ખતીદાએ ઈશક;
 દીદાર અગર મોહલ હો શુદ્ધતારહા સહી,
 ઉની ને થે વોર ખતેથે ઉનકા સદાએ ઈશક;
 મેલે હુવે હે જ્વનપે હમ દીલ હૈ માત્ર કયા
 હસ્તીસે ના ગવાર મીરા દીયે બલાસે ઈશક;
 પેદા હો ઈશકપે ચેલ હદસે જોખા કહુ,
 અય સાહ મુજકા ગેમુએ ખેડલ વરાસે ઈશક;
 બે ઈશક કોઇસે નહી દેખાએ ગોરસે,
 આહનકાબી જહામએ આહનખાશે ઈશક,
 મુસ્કસે ઈસકદર થે ને માફુમ સરીખા થા;
 ઝરર પર વો ખા જનાએ મુલે ખુદાસે ઈશક,

ધનસાંહે શમ તો કયુના હો આસક રસુલકા
 ભુલ ભુલકો ગુલસે કેફિર બાસે ઇસ્ક;
 આસ્ક હજારો સેકડો માશુક અય અમીર,
 અજા વોહી હે જસકા હે ઉસ મુક્તીદાસે ઇસ્ક:

ગઝલ અમીર મીનાઈ.

હમ અશમ અખર કયુમ ઝહેતરસે હો ગયા,
 યોગીસી આખરૂંથી વોબી ટુબો ગયા;
 હેકીશવર અદમમે ખુદા જાને સેર કયા,
 આયા ના શીરકે મનઝીલ દસતીસે જો ગયા;
 અખભુલ ભુલ્લે અમનમે કહાં આગલ ખીજાં,
 યીલુમ ચાર દીનકી વો હંગામા હો મયા;
 આયા અરખ તો જોર બકાઈ સફાએ જસમ,
 ઉસ ગુલકે બાલ બાલમે મોતી પીરો ગયા;
 આખીર દુઈ ખીયાલ ખતે સખઝમે જો ઉમર,
 સમજાયે મે ખીઝર મેરીકી શતી ટુબો ગયા;
 અંચતા શરાર આતસે ગુલસ એક ખસ,
 પર અખર આશયાને ભુલ ભુલ બીજો ગયા;
 એહવાલ જસમે ચાદીલ ગુમ ગસ્તકા અમીર,
 રસ્તેમે નામે ખરસે વો મકતુબ ખો ગયા:

ગઝલ જલીલ.

વસ્લકી શખબી ખદા વો ખુતે મગરૂર રહા,
 હોસલા દીલકા જો ચા દીલમે બદસપુર રહા,
 ઉમર રફતે કે તલફ હોનેકા આયા તો ખીયાલ,
 લેકીન ઉસદમકી તલાશીકા નામકદુર રહા;
 જમીઆ ક્રીસદીન ન હુવે મોસમે ગુલમ મેક્સ,
 રોઝ હંગામએ તહેસાયા અંગુર રહા;
 ગરદીસે ખખત કહસિ હમે લાઈ હે કહા,
 મંઝીલો વાઝીએ શુરખતસે વતન ફર રહા;
 રાસત બાઝીકર અગરર નામપર હે દરકાર,
 દારસે ખલકમે આવાઝે મનસુર રહા;

વોતો હે ચરખ ચહરમ પર થે પય મોહલે પર,
 સય હે ઇસાએ બી ખાલા તેરા મજદુર રહા;
 ફસલગુલ આછ ગછ સેદને ચમનમે સોહખાર,
 અપને સરમે થા ગ્તે સોદા વો બહરતુર રહા
 જલવા બરકત જલીલ નજર આયા ના કબી,
 મુદનો બકમે ઝેરસે જરે તુર રહા,
 મુલકખ દોનોમે જાનેસે જવાનીકી ખરાખ,
 મુશ્ક વો મુશકના કાપુર વો કાપુર રહા;
 ગોલ સેદરાને મેરા સાથ ન છોડા શબલર,
 લોકે મસખલ કબી ન સદીક કબી દુર રહા;
 લમબી મોબુદ થે કલ મેટીલે જાનામે અમીર,
 શતકો દેર તલક આપકા મજદુર રહા;

ગઝલ.

મુલખતર મદીનેકા તુબ્દા કલમ મોરી ખતની અરજ પાચાદે સખા,
 કેમે પોચુ નખીજ કે જેરે કદમ પેલી આ પેહર હે લમારી દુખા;
 મલ અપને બીગાનેકા દેખ લીયા કે ધનીમેહે આતે જેરે જલ્દા,
 જલ્દા ચાહે ઉમમ કેહે રેદનેકા જા હસી દેસમે પાતાલ ખુમે વકા;
 નહીં લમકો અલાએ મીનારે સકર હાઉ ઉમર શુનાહોમે ગરબે અસર,
 મેહસરજ નહીં કુચ બીકોખતર; મેરે લાગીહે સાદમે શાજેખજા;
 પેલી ધીયાન હે આંકો પેહર હરદમ મરનકે વહીમે ખુદાકી કસમ,
 નહીં મરના મદીનેકા જાનેસે કમ કહેના મેલી વાદે હે લતકયકા
 મે ખહેરે ચલો તુમ અસલી વનન લો દેખ ચુકે તુમ યાકો ચમન
 કવો દેસ મદીનેકા મેદરો ચમન નહીં અધી ચાંદની આખોલવા;

ચાલુ જમાનેકા ફેશન.

અગલમે લેકે જુરવાકો ફિરાના યહેબી ફેશન હય,
 અડમ સાહજકો થીયેટર લેકે જાના યહેબી ફેશન હય;
 લગલકર હેટ મીસ્ટર ખનકે લેકર સાથ કુતેકા,
 ખહોંચકર પાકમે સીટી ખજાના યહેબી ફેશન હય;
 કલામ અક્ષાલકે ખલે એવજ દીની કિતાબોકે,
 પિસરકો યહેલે ઉમેજ પદાના યહેબી ફેશન હય;
 ખિજાના ફોઈ દસ્તરખાન યહે ઝખડે પુગને હય,

સરે ટેબલ છુરી કાટેસે ખાના યહેબી ફેશન હય;
 અગર હો ખાલકા જલસા બદાનેકે લીએ ઇનજત,
 મકમકો સાથ મારોકે નચાના યહેબી ફેશન હય;
 બદાકર મુજકો ડાઢી છુટાકર કાટકર ગુબ્બા,
 બધા શાને ફજલત મંગ ખાના યહેબી ફેશન હય;
 નહીં હોતી હય આયદ દફ્ત તાજરાત કાઢબી,
 તજમ્મુલ શએર ગયરોકે ચુરાના યહેબી ફેશન હય.

શયતાનકા મુરીદ.

ખનાઇ શકલ જળ અલાહને આદમકી તુરાની,
 નોકી હસ પુતલએ ખાકીયે ગૌહર અફશાની;
 ઝંકે સિજદેકો સખ હુરો મલક અજ હુકમે રખ્યાની,
 કીઆ ઇબલીસને ઇન્કાર રંગે હક ન પહેચાની,
 ઉકાઇ ખુદ ગિફતારે બલા હોકર પરિશાની,
 ચરા કારે કુનહ આકિલ કે બા'જ આયદ પરીમાની,
 કીઆ ગારત ખુદાને લુતકી સખ કોમકો એકદમ,
 દિલવર મેંકડોથિ ચાર લાખો સાનીએ ફરનમ,
 જમી ઉઘટી ફરિસ્તોને ફલક કહેતેથે સખ બરદમ,
 જળ પાઇ કિએકી સખ કિયા જલ કારે શયતાની;
 ચરા કારે કુનહ આકિલ કે બા'જ આયદ પરીમાની,
 ન ફલ પયદા જરમે વોહ શજર ખોનેસે કયા મતલબ,
 ન આએ નીંદ જળ શખકો તો ફિર સોનેસે કયા મતલબ,
 ન જળ કબ્જ હો રંડી પરહા ફિર ખોનેસે કયા મતલબ,
 મિટે જલ અપને હાથોસે તો ફિર રોનેસે કયા મતલબ,
 ન તંગ પાગમાં બનવાને ન ફટતી ઇસ કદર માની,
 ચરા કારે કુનહ આકિલ કે બા'જ આયદ પરીમાની,
 જવાનીમે તખી અલુકો બહોત થામા બહોત રોકા,
 જસે દેખા નજરસે બસ હસે અકપાર એકસોકા;
 ફરિસ્તે કયા ખીચારે કયા હે દિયા શયતાનકો ધાકા,
 કીઆ ખુ' હસ પરીને એકહી હમલેમે દોસોકા;
 ચુદાપેમે બિલ આબિર હો ગઇ શયતાકી નાની,
 ચરા કારે કુનહ આકિલ કે બા'જ આયદ પરીમાની.

મહે કયલી તુમરે હજરત ગદલતોંકી બદલીઆં છાઇ,
 હુધ બીબીસે નફરત ઓર અદાએં ગયરકી બાઈ;
 જો હમ કહેતેથે તુમસે વોહી બાતેં સામને આઈ,
 લુટા કર અપની દોલત રંડીઓંકી જુલીઆં ખાઈ;
 કીઆ વોહ કામ તુમને જો કલા કરતા ન દહેકાની,
 ચરા કારે કુનદ આકિલ કે બાજ આયદ પશમાની..
 યા જબ તક પાસ ધરમેં રંડીઓંકા ખુબ નયવાયા,
 પીઆ વિસહીકા સાગિર આપ ઓર ગયરકા પિલવાયા;
 રહા જબ કુછ ન ફિર જોડકા જેવર એયકર આયા,
 અમર બદ કાલીઓંકા ગોરમેં દેખો તો મહે પાયા;
 મિલી સાહેબંકા આખિર રંડીઓંકે ધરકી દરમાની,
 ચરા કારે કુનદ આકિલ કે બાજ આયદ પશમાની..
 બરાએ મી કશી બેચા ફુદલનકા અપને વોદ જોડા,
 હમીયલ તોઃ ઝંઝન ઓર ગુલુએ નાજકા તોડા;
 ખુદાકી માર ધરમેં ખાને તક કોલી ન કુછ છોડા,
 ચલી અબ ફિકર રોજમેં જબ અટકા આન કર રોડા;
 લગાકર આગ ધરમેં દુંદતે ફિરતે હો કયું પાની,
 ચરા કારે કુનદ આકિલ કે બાજ આયદ પશમાની..
 જવાનીમેં બહોત કુછ નામકા સાહેબને સમજાયા,
 મગર જુદિયાકા સમજાના સમજમે ખાદ ન આયા;
 બદા જોશે જવાની ઓર ફુત્તા ધરક ચદ આયા,
 જવાનોનેં હસીકા મુક્ત અપને ધરમેં સુસવાયા;
 ખિલાયા માલ સારા હો ગઈ આખિરકા દિવાની,
 ચરા કારે કુનદ આકિલકે બાજ આયદ પશમાની..
 જતન લાખોં બતાએ તુમકો પોથી ખોલકર પંડા,
 કરો બેફકી ખુબ યા ધરો ચોરાહેમેં અન્ડા;
 નમ્હે તાલીજ કામ આએંગા હજરત ઓર ન રહે ગંડા,
 જો તડપોએ પડેગા સરપે ફિર શયતાનકા ડન્ડા;
 વહી પેશ આ રહા હમ જોઃ હમ તહરીરે પેશાની,
 ચરા કારે કુનદ આકિલકે બાજ આયદ પશમાની..
 તુમ્હારી જુસ કદર ખાતે હમ પુર વકરાર ખાતેં હમ;
 નકમ્મી હમ જુરી હમ ઓર બદ અવતાર ખાતેં હમ.

સમઝવાલો જરા સમઝો યહે પુર અસરાર ખાતે હંય;
 કરે ફિર કરેકે પયતાએ હે સખ બેહાર ખાતે હંય,
 સમજ આ બે હયા બદખત બલિમ ફિત્તગર બની:
 ચરો કારે કુનદ આકિલકે બાજ આયદ પશેમાની.
 ફલાતુસે સિવા હંય ચૌદવી સદીકે યહે સચ્ચે,
 બડી પુખ્તા સમઝદે હંય ઇન્હેં હમ કયું કહે કચ્ચે;
 ચહે ચારોફા દમ પટ્ટીમે નીકલે કાલકે સચ્ચે,
 મીઆં કકટી ન તાના બેચ ડાલે સુતકે લચ્ચે;
 ન અખ તાનાહય ધરમે આરત અખ ધરમે રહીતાની,
 ચરો કારે કુનદ આકિલકે બાજ આયદ પશેમાની.
 પએ ઇમસાક તુમને જોલોઆં ઇમસાકફા ખાતે:
 જવાનીકા ઉમરો રહીઓકો ગફે દિખલાઈ,
 મુહીખત હમ ધડી સર જોલકે સોગ્ગકફા આઈ:
 અજગ દસરતમે તખ બદ ફેલીઆં રોરોકે ચીલ્લાઈ.
 જુલાયા તુને હમ આયે ન અખ ધુતકાર અયમની:
 ચરો કારે કુનદ આકિલકે બાજ આયદ પશેમાની.
 ફિસીકે ધર બલા ડગ સાહેબ સોગ્ગ કપદખતે,
 બડે મગરરે હય હજરત બડે ગચ્ચે દિખાતે હંય:
 જુલાને વાલે ઉતકા શોકસે આકર જુલાતે હંય.
 પએ મહેમાં નવાજ ખત પર વાદ ખેલ ખતે હંય:
 ચહી મહેમ નવાજ હય ખસે કહેતે હંય મહેમાની,
 ચરો કારે કુનદ આકિલકે બાજ આયદ પશેમાની.

નઈ ફેશન.

જસ તરફ દેખો જલાં દેખો હયા ફેશનકી હે
 આજ કલકા પોતપર નાજીત બલા ફેશનકી હે
 ફેશનએખત ને નહી ઉસકી શરહત બી ગઈ
 ક્યા કરામત આજકલ બેદરે ખુદા ફેશનકી હે
 એખેતન હો સેરવાની સરખે ઇરાનીકુલા
 કદે ડખલ કાલરબી હો ઉમદાયે હયા ફેશનકી હે
 ચાહીયે ફાફિહો મગર હો પાંચમે ડાસનકા જુદ
 સુદ એખદ શોકકુજ ઇમતેલા ફેશનકી હે

મીર સૈયદ સેખખા પંડીત જે લીખના હે કુચક
 લક્ષ્મી મીરટર ચાહીયે કેહેના અદા ફેસીનકી હે
 હો સુકુનતકે લીયે બગલા બી ઉમદા પુર બહાર
 કીચરીયા હોખ્ય ક્યા પરવા અદા ફેસીનકી હે
 ફરસ પર બેઠે તો પટલુનમે પણ બતીહે સલ
 પાપખંદા એહલે શુરૂકે સીવા ફેસનકી હે
 સાહેમે દોષત બંત પેહેલે અખહે મગરો ઝલીલ
 ખખતીદા કુચ ઓરથી થેઇ નતેલા ફેસનકી હે
 જે મરઝ ફેલાવા હે હીન્દ બરમે અયવદા
 ધમસેડર જે ખોદ કાઠજીએયેવખી ફેસનકી હે
 માશા અસ્લા છુકસેલર સેકન્ડે કુપર ધરદ

અખખ નં. ૯. તખલકરો.

અશમે નધગીસ જીસમે ઉમદા ઉમદા ગજલ કવાલી અમીર
 ખીનાઇ દાગજર મીનામી મુનશીઓકે શેર ગજલ કવાલી દરજહે
 એકખાર જરૂર દેખો.

તસ્વીરેસ નમ બકરીનામા ઓર મુરગીનામા નીહાયત ઉમ-
 દગી કે સાત મસખરમે લીખા હે એકખાર જરૂર દેખો વર નહી
 તે અરમાનજીકે જ મેરદ બાએગા.

છપરલાહે તસ્વીરે બના ધસકીતાબકો એક ખાર જરૂર દેખો.

ગજલ-જલીલ.

નાઝબી હો તારહે હોતી રહે જે દાદ બી,
 સખ ગવારા હે અગર સુનતે રહો ફરયાદ બી;
 સચદે હોતીહે બળા મઝબુમકી ફરયાદ બી,
 દેકે છુલ છુલકો ઝલી ફળકા કીયા સયાદ બી;
 વાકા ક્યા ચીઝહે અપના દીલે ના સાદબી,
 ઝીકરે લક બી હોતા બતા હે બતો કીમાદ બી;
 તુજસે મીલ કર અયથુતે બેપીરયે ઓકદાં ખુલા,
 બોલી બોલી લવાલે હોતેહે જલાદ બી
 અય ચમન વાલો ચમન મેયુયુ ગુઝારા ચાહલીયે;
 બાગખાંબી ખુસ રહે રાઝી રહે સધયાદ બી,
 સાદ ગીહી સાદગી માસુકમે અછી નહી;
 છુલકમે કુચ્ચ કુચ્ચ હોતી રહે જે દાદ બી.

તુમ ને કહેતે કે બીગળ કર અમના આંખેમે કબી;
 યેલી કહે હોઅમના આંખેમે હમારી વાદ બી,
 આગસે જાને કહાં દેતાહલે અખલાવત્ય ઉસે;
 ફાંસ કર દોચાર બુલબુલ ફસગયા સપ્યાદ બી,
 વ્યાહ કયા હસરત કદાદીલ થા તુમારા અખખલીલ;
 હો ગયા દોરોઝમે વીરાનાબૂ આખાદ બી,
 દસતે કુદરતસે ને ખાલીકને બનાયા સેરા
 સરપે એમદે વજાહકને સળ સેરા;
 સરપે આખુપે કજેએસે લંગાયા સેરા
 હુરો શુલમનિ જસવખ ઉડાયા સરા,
 શુલેરખ સારે નખી દેખકે વો સલેઅલા
 એસા ખુલાકે નાજમેમે સમાયા સેરા;
 સખ મલક ખોલ ઉઠે એસાખતા બસસલ્લેઅલા
 રખસે એહમદને ફલકપર ઉડાયાસેરા,
 એકકા એક યેવસલતપે ખુલારાઝેનેહા
 દોનો બનીખસે ને નેદોનાને ઉડાયા સેરા;
 કહેતેયેસલેઅલા હુરમલાએક અપેઅખર
 એને ને વજદમે આકર યેસુનાયાસે,

ગજલ.

રીલસીલા બુખનાને વહસત નદ તદખીરસે,
 તોક મનતકે બદલતે દૈ મેરી જનજરસે;
 સાધ જાહેરહે યે ઉનકે સુરમજા તેહરીરસે,
 દો હરન જખખી કાએ સપ્યાદને એક તીરસે
 બુખલમે બી હમપે ઉસને કયા કયા કા હૈ:સખતીયા;
 સૈકરો તોશાન ઉઠે આખેદમે સમસીરસે,
 યાતો આપ આએ. યહાં યા દીલકે દુકડે નેજા દે.
 મેરી ખાતીર જમઆ હોજાએ કાઇ તદખીરસે,
 એક નજર ઇનસાફસે દેખો સુખે જનાના રસીદ;
 આસકાના કયા ગઝલ અખ હોસકે એક ખીરસે,
 દરસાન ખાખ અજમેરી.
 મેરી ખીચકી બના દેના મેહસુદદીન અજમેરી,

मेरे मेकहु गडोमहयुहीन अजमेरी
 जहारें पाग थीसती सरे गुलजार जे दसती है
 मेअेन जे सांभवला मोचुहीन अजमेरी,
 जमानादेज पाताहै तुमारे आमरानेसे:
 काछ आली नही मना मोचुहीन अजमेरी,
 लीयासे ककरमे ग्याम न कसु जेअर आवलीया हरपर:
 के शाहें हीनह है तुमया मोचुहीन अजमेरी,
 तसदुकेअसे अपने मुहजेनी कसु जनायन हो:
 मेसायनछि तेरे दरदा मोचुहीन अजमेरी,
 लरी अजमे हजे छिनका मुरान देअमे पुरी-
 होआ तेरी असर तेरा मोचुहीन अजमेरी,
 नत देआ जोरसे अकअरने दममे नजर आये
 मरासर आपेक्षा जलवा मोचुहीन अजमेरी

होइरे।

कपसे जे हरदीक पाले पड़े है, प्रकृतमे कतरे जाले पड़े है
 तुमनेा करतहो दीन जगी दीनदा
 भुगी होना है लेा जगी दीनगी
 जालीम मानमतने आग जगादी, जल जलदे जेमहालदे जालेपड़े है
 केसे जे हरदीक पाले पड़ी है

नह हैसन

म ज्ञानसे पोछशनसे हु यकसामे शीज शीज मेडम
 अज पारदीमे जनी हु अथ देहने है वलकम
 छिअती शीरती हु टम टम हमेसा अह द द द द
 धूपर लगाया पावडर आलोमे मे उला
 सौयकली ओर कलय धरका रागता संभावा
 जकर कलयमे नाथी अगरेछ गीन गाया
 डेटरमे रात काटी भीलयरमे हीन गमाया
 पुछा अगरे भीयाने ओ धर है धरमसावा
 ओकक हांक हीके युपरव यु काली यमणीवावा

૧ કીતાબોકી ફેહરીસત.

અશમે નરગીશ	૦—૪—૦	નામે મેહબુદ્દ	૦—૨—૦
બોગીકા બરન	૦—૨—૦	તિલસ્મે હોશરૂખા	
હસીનોકી બન હોકે સુફીયુંકા			૩—૦—૦
ધમાન હિ પહેલા	૦—૨—૦	અલફ લેલા	૩—૦—૦
,, ,, દુસરા	૦—૨—૬	અરેબીયન નાઇટસ	૩—૮—૦
,, ,, તીસરા	૦—૨—૦	હાનિમતાર્ક	૦—૧૨—૦
,, ,, ચોથા	૦—૨—૦	દારતાને અમીર હમમન	૪—૦—૦
હસીનોકા નામ	૦—૨—૬	તોતા કદાની	૦—૮—૦
કેકકતા કબાલ	૦—૨—૦	હાત ગોદર	૦—૨—૦
બહારે બાંધિય	૦—૨—૦	મુન્તાખમે નજર	૧—૧૦—૦
અરમે ખાન	૦—૨—૦	ખીખી મરીયમ	૦—૨—૦
અજનબે મારકક	૦—૨—૦	મોરાનમિયાં મમસુદા	૧—૩—૦
એક લા રૂપકા		શાહેનશાહ ગાદગરી	૦—૨—૦
એક હોર	૦—૨—૦	ચેતુન મોહમમદ	૦—૧—૦

— ૧૨૬ —

દિન કીતાબોકે સીવાય દુસરી હરકીસમની કીતાબે
હમારે પહાંમે નીચાવત બાબરો સીત સારતી હે.
હર કીલકી કીતાબે સીતનેક પના પના—

માશાઅનહલા મુકર્રેસર.

સેકન્ડ કોપર સ્ટીટ, મુંબઇ નં. ૯

જુલાયખાન ગાંધીમનુજી જીકસસરેસેલી સીત

સકતા હે. યાવરકે કરીબ સુરત

૧૪૫ રહાહે તસ્વીરે બના

જસમે કવાલી ગબલ નામી નામી સાચેરગેહા ફરજ હે
એકખાર જર દેખીએ

તસવીરે સનમ જસમે મુરગીનામ વ અકરીનામા નીકાયત
મસખરેક સાત લીખા હે જર દેખો

અશમે નરગીસ જસમે નવે નવે કવાલી ફરજ હે હામે ઈશક
જર દેખો નામાબ નાનાબ ગબલ કવાલીફરજહે

